

ΤΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1940 ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ

Φίλοι ἑταῖροι,

Καὶ ἐφέτος ἐθρηνήσαμεν τὴν ἀπώλειαν προσφιλεστάτων ἑταίρων. Ἐν πρώτοις, πρὸς μεγίστην ἡμῶν λύπην, ἀρχομένου τοῦ ἔτους, ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ἐν Debreczen τῆς Οὐγγαρίας ὁ ἐπίτιμος ἡμῶν ἑταῖρος Εὐγένιος Darko. Οὗτος, συμπληρώσας τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν τε Μονάχῳ καὶ τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν καὶ κάτοχος τῆς νέας Ἑλληνικῆς, ἦν εὐχερῶς ἐχειρίζετο ὁμιλῶν καὶ γράφων, ἐνωρὶς ἔστρεψε τὴν προσοχήν του εἰς τὴν μελέτην τοῦ Βυζαντινοῦ κόσμου, καὶ δὴ καὶ τῶν σχέσεων τῆς πατρίδος του Οὐγγαρίας πρὸς τὸ Βυζάντιον. Περὶ τὰ θέματα ὄντως ταῦτα περιστρέφονται αἱ πλεῖσται τῶν μελετῶν αὐτοῦ, ἃς ἔχει δημοσιεύσει εἰς διάφορα ἐπιστημονικὰ περιοδικά, Οὐγγριστί, Γαλλιστί, Γερμανιστί, Ἰταλιστί καὶ Ἑλληνιστί. Μία τῶν παλαιότερων καὶ ἀξιολόγων αὐτοῦ μελετῶν ἦτο ἡ κατὰ τὸ 1912 ἐν τῇ Byzantinische Zeitschrift δημοσιευθεῖσαι περὶ τῶν διαφορῶν ὀνομάτων, δι' ὧν ἐχαρακτηρίζοντο οἱ Οὐγγροι ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν συγγραφέων, ταύτην δ' ἐπηκολούθησαν πολλά καὶ ἄλλαι μελέται οἷον οἱ περὶ τῶν Βυζαντινοουγγρικῶν σχέσεων κατὰ τὸ δεύτερον ἡμῖς τοῦ ΙΓ'. αἰῶνος, ἡ περὶ τοῦ στέμματος τοῦ ἁγίου Στεφάνου, ὡς καὶ ἡ περὶ τῆς σημασίας τοῦ κατωτέρου τμήματος τοῦ στέμματος τούτου.

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀοιδίου ἐστράφη ἐπ' ἴσης καὶ πρὸς τὰ στρατιωτικὰ τῶν Βυζαντινῶν, ἀποτέλεσμα δὲ τούτου ὑπῆρξεν ἡ δημοσίευσίς τῶν ἐξῆς σχετικῶν μελετῶν 1) Περὶ τῶν στρατιωτικῶν μεταρρυθμίσεων τοῦ αὐτοκράτορος Ἡρακλείου 2) Περὶ τῶν Τουραννικῶν ἐπιδράσεων ἐπὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς στρατιωτικῆς τέχνης τῶν Ἑλλήνων, Ρωμαίων καὶ Βυζαντινῶν καὶ 3) Περὶ τῶν στρατιωτικῶν τῶν Βυζαντινῶν, εἰς ἃς δέον νὰ προστεθῶσι καὶ ἐπανειλημμέναι διατριβαὶ του περὶ τῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Λέοντος φερομένων τακτικῶν.

Μία ἐκ τῶν κυρίων καὶ σημαντικωτέρων ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ μεταστάντος εἶναι ἡ ὑπ' αὐτοῦ διὰ τῆς Οὐγγρικῆς Ἀκαδημείας τῶν Ἐπιστημῶν ἐκδοθεῖσα δίτομος ἱστορία Λαονίκου τοῦ Χαλκοκονδύλη. Ἡ κριτικὴ αὕτη ἔκδοσις, γενομένη τῷ 1922—1923, ἐστηρίχθη ἐπὶ μακροχρόνιου μελέτης — ἥδη ἀπὸ τοῦ 1907 εἶχεν ἀσχοληθῇ μὲ τὸ θέμα — καὶ δὴ καὶ χρησιμοποίησεως πάντων τῶν μέχρι τῆς ἐκδόσεως γνωστῶν χειρογράφων τοῦ Χαλκοκονδύλη. Τὸν προσφιλῆ του μάλιστα συγγραφέα πα-

ρακολουθῶν ὁ Darko, ἐπανειλημμένως ἐπανῆλθεν εἰς αὐτόν, δημοσιεύσας σχετικὰς μελέτας κατὰ τὰ ἔτη 1926 καὶ 1927 εἰς Οὐγγρικά καὶ Γερμανικά περιοδικά· κατὰ τὸ 1932 μάλιστα ἐν τῷ Βυζαντινῷ περιοδικῷ τοῦ Μονάχου (Byzantinische Zeitschrift) προέτεινε νέας εἰς τὸ κείμενον τοῦ Χαλκοκονδύλη διορθώσεις, ἀξίας λόγου.

Περὶ τὴν ἐποχὴν δὲ ταύτην περιστρέφεται καὶ ἡ ἐργασία αὐτοῦ περὶ τῶν τελευταίων ἱστοριογράφων τοῦ Βυζαντίου ἡ δημοσιευθεῖσα Γερμανιστὶ ἐν τῷ 3ῳ τόμῳ τῆς Οὐγγρικῆς Ἑπιθεωρήσεως.

Δὲν πρέπει πρὸς τούτοις ν' ἀποσιωπηθῇ ὅτι πολυπληθεῖς εἶναι καὶ αἱ βιβλιοκρισίαι τοῦ μεταστάντος περὶ διαφόρων ἔργων εἰς τὴν Βυζαντινὴν ἱστορίαν καὶ τὸν Βυζαντινὸν πολιτισμὸν ἀναγομένων, ἐξ ὧν ἐμφαίνεται ἡ βαθεῖα γνῶσις αὐτοῦ περὶ τῶν Βυζαντινῶν πραγμάτων.

Ἡ ἐπιστημονικὴ, ἐννοεῖται, τοῦ ἀνδρὸς ἱκανότης καὶ δρᾶσις, ἐγκαίρως ἀναγνωρισθεῖσα, τοῦ προσεκόμισε τὸν τίτλον τοῦ μέλους τῆς Οὐγγρικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν ὥς καὶ τοῦ ἐπιτίμου διδάκτορος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ ἐπιτίμου μέλους τῆς ἐν Ἀθήναις Ἑταιρείας τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν, τὴν δρᾶσιν τῆς ὁποίας μετ' ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος καὶ ἰδιαιτέρας χαρᾶς παρηκολούθει.

Ὁ Darko ἀνῆκεν εἰς τὴν χορείαν τῶν διακεκριμένων λογίων Οὐγγρων, οἵτινες τρέφουσι θερμὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπην καὶ μὲ κέντρον τὴν Βουδαπέστην καὶ τὸν ἐκεῖ εὐδοκίμως δρῶντα Ἑλληνοουγγρικὸν σύνδεσμον ἀποτελεσματικὰς καταβάλλουσι προσπάθειάς πρὸς σύσφιγξιν καὶ προαγωγὴν τῶν Ἑλληνοουγγρικῶν πνευματικῶν σχέσεων.

Ὁ μακαρίτης, ἐν τῷ κύκλῳ του, πράττων τὸ πᾶν πρὸς προαγωγὴν τῶν φιλικῶν καὶ πνευματικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν, ἔχαιρεν ἐξαιρετικὰ ὁσάκις τοῦ ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα, εἰς ἣν καὶ τετράκις ἐταξίδευσεν. Ἀποτέλεσμα μάλιστα τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν ταξιδίων του ἦτο ἡ συγγραφὴ λίαν ἀξιολόγου μελέτης περὶ τῆς ἱστορικῆς σημασίας καὶ τῶν σπουδαιότερων ἐρειπίων τοῦ Μουχλίου, ἣν ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ 10ῳ τόμῳ τῆς Ἑπετηρίδος ἡμῶν.

Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Εὐγενίου Darko τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Debreczen χάνει τὸν εὐδόκιμον διδάσκαλον, ἡ Οὐγγαρία τὸν ἐκλεκτὸν ἐπιστήμονα, ἡ Βυζαντινολογία τὸν διακεκριμένον ἐρευνητὴν καὶ ἡ Ἑλλὰς τὸν πολύτιμον καὶ ἀλησμόνητον φίλον.

Βαθυτάτην εἰς τὴν Ἑταιρείαν ἡμῶν ἐπροξένησε λύπην ὁ τραγικὸς θάνατος· ἑτέρου ἐπιτίμου αὐτῆς μέλους, τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ καθηγητοῦ Νικολάου Jorga. Ὁ μεταστάς, εὐδοκίμως περὶ τὴν ἔρευναν τοῦ Βυζαντινοῦ κόσμου ἐνδιατρίψας, μετ' ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος ἡσχολεῖτο εἰς ζητήματα ἀφορῶντα οὐ μόνον εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ρουμανικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν σχέσεων αὐτοῦ πρὸς τὸ Βυζάντιον.

Τὰ ἔργα τοῦ πολυγράφου Jorga — ὁ πρὸ πενταετίας δημοσιευθεὶς κατάλογος αὐτῶν εἶναι πολυσέλιδος — εἶναι ἡ γενικωτέρου περιεχομένου, ὥς λ. χ. ἡ τετράτομος *Geschichte des osmanischen Reiches*, ἡ *Geschichte des rumänischen Volkes*, τὸ τρίτομον ἔργον τοῦ *Notes et extraits pour servir à l'histoire des Croisades au XVe siècle*, τὸ ἐπ' ἔξης τρίτομον ἔργον τοῦ *Histoire de la vie byzantine*, τὸ τετράτομον ἔργον τοῦ *Essai de synthèse de l'histoire de l'humanité*, τὸ βιβλίον τοῦ *Byzance après Byzance* κτλ. ἡ εἰδικαί μελέται καὶ διαλέξεις, τὰς ὁποίας καλούμενος ἔκαμινεν ἐν τῷ Ἑξωπερικῷ. Εἰς τὴν δευτέραν ταύτην κατηγορίαν ὑπάγονται τὰ ἑξῆς ἔργα τοῦ μεταστάντος *Nouvelles notes sur les relations entre Roumains et Grecs*, *histoire des Roumains et de leur civilisation*, *Les voyageurs Français dans l'Orient Européen*, *Brève histoire des Croisades et de leurs fondations en Terre sainte*, *Roumains et Grecs*, *Point de vue sur l'histoire du commerce de l'Orient au Moyen âge*, *Les Latins d'Orient*.

Ὁ Ν. Jorga, ὅστις καὶ διὰ τὴν Ρουμανικὴν ἀκόμη τέχνην ἐνδιεφέρθη, μετὰ τοῦ Bals ἐξέδωκε *Histoire de l'art roumain ancien*, ἔστρεψε τὴν προσοχὴν του καὶ εἰς τὴν Βαλκανικὴν ἱστορίαν, ὥς δεικνύουσιν αἱ μελέται τοῦ *Storia Statelor Balcanice in epoca moderna* καὶ *Formes byzantines et réalités balcaniques*.

Ὁ ἀείμνηστος, πλὴν τῶν ἰδιαίτερος ἐκδιδομένων μελετῶν του, διηύθυνεν εὐδοκίμως καὶ ἴδιον περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον *Revue historique du Sud-Est Européen*, τὰ πλεῖστα τῶν ἄρθρων τοῦ ὁποίου ἔγραφεν ὁ ἴδιος. Ἐν τῷ τελευταίῳ μάλιστα τεύχει ἐδημοσίευσε σφοδρὰν διαμαρτυρίαν διὰ τὴν παραχώρησιν τῆς Βεσσαραβίας εἰς τὴν Ρωσσίαν.

Ἄς μὴ λησμονηθῇ ὅτι ὁ Jorga, ἐπιθυμῶν νὰ δώσῃ εὐρυτέραν ὥθηθῃσιν εἰς τὰς Βυζαντινὰς σπουδὰς, εἰσηγήθη τὴν σύγκλησιν διεθνῶν Βυζαντινολογικῶν συνεδρίων, ὧν τὸ πρῶτον καὶ συνεκάλεσεν ἐν Βουκουρεστίῳ, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ προηγουμένου παγκοσμίου πολέμου, ἐνεργὸν πάντοτε λαμβάνων μέρος εἰς τὰ ἐπακολουθήσαντα συνέδρια τοῦ Βελιγραδίου, τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ρώμης.

Μὴ ἀρκούμενος ἐν τούτοις ὁ ἀνὴρ εἰς τὴν πολυσχιδῇ του ἐπιστημονικὴν δρᾷσιν ἠθέλησε καὶ πολιτικὰς εἰς τὴν χώραν του νὰ προσφέρῃ ὑπηρεσίας, ἐνεργῶς εἰς τὸν πολιτικὸν αὐτῆς βίον ἀναμιχθεὶς, ἀναδειχθεὶς μάλιστα καὶ Πρωθυπουργὸς τῆς Ρουμανίας, ἀνάμειξις μοιραία, ἣτις ἀναμφιβόλως προεκάλεσε καὶ τὸν τραγικὸν θάνατόν του.

Ἡ ἀπώλεια τοῦ πολυῖστορος ἀνδρός, ὃν θὰ θρηνήσωσιν ἐκ τῶν συμπατριωτῶν του ἰδιαίτερος οἱ πολυπληθεῖς μαθηταὶ του οἱ εὐδοκίμως περὶ τὴν ἔρευναν τοῦ Βυζαντίου ἀσχολούμενοι, στερεῖ τὴν διεθνῇ ἐπι-

στημονικὴν κοινωνίαν διακεκομμένου ἐργάτου, τοῦ ὁποίου ἀναμφιβόλως ἐπὶ πολὺ θὰ ἐπιζήσῃ τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον.

Τρίτος κατὰ σειράν ἀπῆλθεν εἰς τὴν αἰωνιότητα ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἑταῖρος καὶ συνεργάτης τῆς ἡμετέρας Ἑπετηρίδος Ἀρχιμανδρίτης Χριστοφόρος Κτενᾶς. Ὁ ἀοίδιμος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἀφιερωθείς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐκκλησίας, γενόμενος μοναχός, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν θεολογικῶν σπουδῶν του ἔν τε τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης καὶ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, διέτριψεν ἐπανειλημμένως ἐν ἁγίῳ Ὄρει, ὅπου καὶ ἡ μονὴ τῆς μετανοίας του, καὶ ἔνθα ἐπὶ διετίαν διηύθυνε τὴν Ἀθωνιάδα Σχολήν. Οὐ μόνον δ' ὡς διδάσκαλος προσέφερεν ὁ παν. Κτενᾶς τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν Ἀγιορειτικὴν ἀδελφότητα, ἀλλὰ καὶ σθεναρῶς τὰ δίκαια αὐτῆς ὑπεστήριξε διὰ διαφόρων ὑπομνημάτων καὶ μάλιστα κατὰ τὸ ἐγεγνημένον ζήτημα τῆς διεθνοποιήσεως τοῦ ἁγίου Ὄρους. Κλίσιν δ' ἔχων καὶ πρὸς τὰς ἱστορικὰς σπουδὰς, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν ἁγίῳ Ὄρει παραμονῆς του ἐμελέτησε καὶ ἄλλα Ἀρχεῖα καὶ μάλιστα τὰ τῆς μονῆς Δοχειαρίου, περὶ ἧς καὶ ἐπανειλημμένως ἔγραψεν.

Ὁ Χριστοφόρος Κτενᾶς οὐχὶ μόνον ἐν ἁγίῳ Ὄρει ἔδρασεν ἐθνικῶς, ἀλλὰ καὶ εἰς διαφόρους Ἑλληνικὰς κοινότητας ὡς διδάσκαλος καὶ προϊστάμενος τῆς ἐκκλησίας αὐτῶν, ἰδίᾳ δ' ἐν Ρουμανίᾳ, ἔνθα ἐπὶ μακρὸν ὑπηρέτησεν ἐν Γαλαζίῳ, Κωνσταντίνῃ καὶ Βρασοβῶ, ἡ ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας καὶ κοινότητος τῆς ὁποίας τὸν ἀπησχόλησε κατὰ τὰ τέλη τοῦ βίου του.

Τὰ δημοσιευθέντα ἔργα τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός, ὅστις ὑπῆρξεν εἰς τῶν λογιωτέρων ἀγιορειτῶν, εἶναι ἢ θεολογικά, ὡς λ. χ. τὸ περὶ μυστηρίου τῆς μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ εἰς τὰ πάνσεπτα πάθη τοῦ Σωτῆρος ἢ ἱστορικὰ ὡς τὰ ἑξῆς 1) Ἡ ἐν ἁγίῳ Ὄρει Ἀθω ἱερὰ βασιλική, πατριαρχικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ μονὴ τοῦ Δοχειαρίου καὶ αἱ πρὸς τὸν δοῦλον ἔθνος ὑπηρεσίαι αὐτῆς 2) Χρυσόβουλλοι λόγοι τῆς ἐν Ἀθῶ ἱερᾶς βασιλικῆς, πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς μονῆς τοῦ Δοχειαρίου 3) Σιγίλλωδη καὶ ἄλλα πατριαρχικὰ ἔγγραφα τῆς ἐν Ἀθῶ ἱερᾶς βασιλικῆς, πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς μονῆς τοῦ Δοχειαρίου 4) Τὰ κειμηλιαρχεῖα τῆς ἐν Ἀθῶ ἱερᾶς βασιλικῆς, πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς μονῆς τοῦ Δοχειαρίου 5) Τὰ γράμματα ἐν ἁγίῳ Ὄρει καὶ ἡ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία 6) Ἡ σύγχρονος Ἀθωνιάς Σχολὴ καὶ οἱ ἐν αὐτῇ διδάξαντες μέχρι τοῦ 1916, 7) Ἱστορία τοῦ ἁγίου Ὄρους.

Ὁ θάνατος τοῦ Χριστοφόρου Κτενᾶ στερεῖ τὴν ἱερὰν κινότητα τοῦ ἁγίου Ὄρους ἐνὸς τῶν σημαντικωτέρων ἀδελφῶν αὐτῆς, τὸ ἔθνος-ἐνὸς ἐμπνευσμένου διδασκάλου αἱ τὴν ἐπιστήμην ὀρητροῦ θεράποντος Οἱ ἐν ἐπιστήμῃ ἑταῖροι αὐτοῦ καὶ αἱ κοινότητες εἰς τὰς ὁποίας μετ' ἐνθέου ζή-

λου ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ὑπηρετήσῃ μετὰ συγκινήσεως ἡ ἀναμνησκονται τοῦ ἐθνικοῦ ἀνδρός.

Μετὰ τοὺς ἀνωτέρω ἑταίρους ἡμῶν, ἐθρηνήσαμεν τὴν ἀπώλειαν τοῦ παλαιοῦ τακτικοῦ ἡμῶν μέλους, τοῦ Πρυτάνεως τῆς Ἀνωτάτης Ἑμπορικῆς Σχολῆς Σόλωνος Συρμπούλου. Μ' ὅλον ὅτι ὁ μεταστὰς περὶ ἄλλους ἐπιστημονικοὺς κλάδους ἡσχολεῖτο, οὓς καὶ προῆγε διὰ τῶν ἐπιστημονικῶν του διατριβῶν, ἐξαιρετικὸν ἐν τούτοις ἐπεδείκνυνεν ἐνδιαφέρον καὶ διὰ τὰς Βυζαντινὰς σπουδὰς μετὰ ζήλου παρακολουθῶν καὶ ἠθικῶς ἐνισχύων τὸ ἔργον τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας.

Οὐδ' ὑπῆρξεν ὀλιγωτέρα ἢ λύπη ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ ἐξ ἴσου προσφιλῶν καὶ παλαιῶν μελῶν, τοῦ στρατηγοῦ Ἰωάννου Δέδε ὡς καὶ τοῦ Ἀριστείδου Σιφναίου καὶ τῆς Νέλλης Σκούταρη, οἵτινες, πιστοὶ συνεργάται, πάντοτε λόγῳ καὶ ἔργῳ ἐνίσχυσαν τὰς προσπάθειάς τοῦ Δ. ἡμῶν Συμβουλίου ὑπὲρ προαγωγῆς τοῦ ἔργου τῆς Ἑταιρείας.

Πάντων τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1940 ἐκλιπόντων ἑταίρων ἡμῶν ἡ μνήμη θὰ μένῃ παρ' ἡμῖν ἀγήρως.

Γενομένης, κατὰ τὸ καταστατικόν, γενικῆς συνελεύσεως ἐπ' ἀρχαιρεσίαις τῇ 3ῃ Μαρτίου 1940, ἐπανεξελέγησαν ὡς μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου οἱ τέως Σύμβουλοι, εἰς τούτους δὲ προσετέθησαν ὡς ἀναπληρωτικοὶ καὶ τέσσερα νέα ἐπίλεκτα μέλη, οἱ κύριοι Σπυρίδων Τρικούπης, Γεώργιος Μανσόλας, Νικόστρατος Καλομενόπουλος καὶ Παλαιολόγος Σκαμπαβίας, πάντες ἰδιαιτέρον ἐπιδείξαντες ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τοῦ σκοποῦ τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν.

Ὡς γνωστόν, εἰς τῶν κυρίων σκοπῶν τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν εἶναι ἡ προαγωγή τῶν Βυζαντινῶν σπουδῶν διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς Ἑπετηρίδος τῆς Ἑταιρείας. Ὁ σκοπὸς οὗτος, παρὰ τὰς ἐκ τοῦ πολέμου δυσκολίας, δὲν παρημελήθη. Κατωρθώθη λοιπὸν νὰ δημοσιευθῇ μετὰ μικρῶν τινῶν περικοπῶν ὁ μετὰ χειρὸς τόμος, οὗτινος τὸ περιεχόμενον οὐδόλως ὑστερεῖ τοῦ τῶν προηγουμένων.

Ἐκπληροῦντες τὴν θέλησιν τοῦ ἄλλοτε συμβούλου τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας ἀοιδίμου Ἀλφρέδου Τσακίρη καταλιπόντος σχετικὸν κληροδότημα, προεκκηρύξαμεν διὰ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων διαγωνισμόν πρὸς συγγραφὴν πρωτοτύπου ἱστορικῆς μελέτης ἀναφερομένης εἰς τὴν ἄλωσιν ἢ τοὺς περὶ αὐτὴν χρόνους, ὁρίσαντες τὸ τέλος τοῦ Ἀπριλίου 1941 ὡς τὸ τελευταῖον ὄριον τῆς ὑποβολῆς τῶν χειρογράφων. Τὸ ὄριον τοῦτο τὸ Δ. Συμβούλιον σκόπιμον ἔκρινε νὰ παρατείνῃ, ἵνα δινηθῶσιν οὕτω νὰ μετάρχῃσι τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ λόγοι ἀδυνατοῦντες ἐπὶ τοῦ παρόντος, λόγῳ τῆς ἐπιστρατεύσεως.

Τὸ Ἡράκλειον τῆς Κρήτης τιμῶν τὴν μνήμην δύο ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τέκνων, τῶν ἀρχαιολόγων Ἰωσήφ Χατζιδάκι καὶ Στεφάνου Ξανθουδίδου,

ἀπεφάσισε νὰ στήσῃ τὰς προτομὰς αὐτῶν, ἡ δ' ἐπὶ τοῦ ἑορτασμοῦ ἐπιτροπὴ προσεκάλεσε καὶ τὴν ἡμετέραν Ἑταιρείαν νὰ μετάσχη αὐτοῦ, ἀφ' οὗ μάλιστα ὁ ἀοιδιμος Ξανθουδίδης ὑπῆρξε καὶ συνεργάτης τῆς Ἑπετηρίδος ἡμῶν διαφόρους καὶ ἐν αὐτῇ καὶ λίαν ἀξιολόγους δημοσιεύσας μελέτας εἰς τὰ Βυζαντινὰ πράγματα ἀναφερομένας. Ἡ Ἑταιρεία, προθύμως ἀποδεχθεῖσα τὴν τιμητικὴν πρόσκλησιν, ἀνέθηκεν εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ Μουσείου Ἡρακλείου κύριον Νικόλαον Πλάτωνα νὰ τὴν ἀντιπροσωπεύσῃ κατὰ τὴν σεμνὴν τελετὴν καὶ νὰ εἴπῃ τὰ δέοντα.

Ἡ Ἑταιρεία, ἐπιδιώκουσα τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐκλαϊκευτικοῦ της προγράμματος, ἔκαμε καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο σειρὰν διαλέξεων εἰς ποικίλα κεφάλαια τῆς ἱστορίας, τῆς τέχνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Βυζαντινῶν ἀναγομένας καὶ δὴ τὰς ἑξῆς :

- 1) ὁ κ. *N. Καλογερόπουλος*, ὠμίλησε περὶ τῶν Βυζαντινῶν μνημείων τοῦ Σαρωνικοῦ καὶ ἰδίᾳ τῆς Παλαιοχώρας Αἰγίνης.
- 2) ὁ κ. *Φ. Κουκουλές*, περὶ τῶν ἡθῶν καὶ ἑθίμων τῶν Κρητῶν ἐπὶ Βενετοκρατίας.
- 3) ἡ κυρία *Βενετία Κώττα*, περὶ λαϊκῶν θεμάτων εἰς τὴν Βυζαντινὴν ζωγραφικὴν.
- 4) ὁ Πανος, *Ἑμμανουὴλ Καρπάθιος*, περὶ τοῦ θρησκευτικοῦ πνεύματος ἐν τῇ δημῳδαί ποιήσει.
- 5) ὁ κ. *Ἑμμανουὴλ Πεζόπουλος*, περὶ ἐμμέτρων χρησμῶν εἰς τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους.
- 6) ἡ κυρία *Αἰμιλία Σάρον*, περὶ τῶν Γενοατῶν ἐν τῷ τελευταίῳ ἀγῶνι τοῦ Βυζαντίου.
- 7) ὁ κ. *Ἰ. Παπαδόπουλος*, περὶ τοῦ ἁγίου ὄρους, τῆς ἱστορίας αὐτοῦ καὶ τῶν ἐθίμων τῶν μοναχῶν.
- 8) ὁ κ. *Νικόστρατος Καλομενόπουλος*, περὶ προλήψεων καὶ δεισιδαιμονιῶν παρὰ Βυζαντινοῖς.
- 9) ἡ κυρία *Εὐφροσύνη Λόντον-Δημητρακοπούλου*, περὶ Ἀννης τῆς Δαλασσηνῆς.
- 10) ἡ κυρία *Νίκη Πέροδικα*, περὶ Νομοκανόνων καὶ Νεοελληνικῶν ἐθίμων.
- 11) ὁ κ. *Κ. Παπαδημητρίου*, περὶ τῆς ἐνότητος τῆς φυλῆς ἐν τῇ μουσικῇ καὶ
- 12) ὁ κ. *Ν. Ἀνάντης* περὶ τοῦ τί ἀπέμεινεν ἐν Κύπρῳ μετὰ τὴν Φραγκοκρατίαν.

Ἐκδρομαί, ἔνεκα τῶν περιστάσεων, ἐγένοντο μόνον δύο, μία εἰς τὴν ἐν Σαλαμῖνι μονὴν τῆς Φανερωμένης, περὶ τῆς, ἱστορίας καὶ τῆς τέχνης

τῆς ὁποίας ὁμίλησεν ὁ ἐταῖρος κ. Ν. Καλογερόπουλος καὶ ἐτέρα εἰς Κρήτην, ἔνθα μὲ κέντρον τὸ Ἡράκλειον οἱ ἐκδρομεῖς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν κ. Ν. Πλάτωνος καὶ Ἀνδρ. Ξυγγοπούλου ἐπεσκέφθησαν, πλὴν τῆς Γόρτυνος, τῶν περὶ τὸ Σκλαβεροχώριον Βυζαντινῶν ναῶν καὶ τῶν Βενετικῶν μνημείων τοῦ Ἡρακλείου καὶ τὸ περιβόητον μουσεῖον τῆς πόλεως ταύτης ὡς καὶ τὰς ἀρχαιότητας τοῦ Κνωσοῦ καὶ Φαιστοῦ. Αἱ ἐντυπώσεις τῶν ἐκδρομόντων μελῶν κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἐκδρομὴν ὑπῆρξαν πλούσιαι, μέγισται δὲ καὶ ἐγκάρδιοι αἱ περιποιήσεις, ἃς ἐπεδαψίλευσαν εἰς αὐτὰ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τοῦ Ἡρακλείου, ὁ ἐπιστημονικὸς αὐτῆς κόσμος, οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἄρχοντες καὶ ἡ κοινωνία δὲ καθ' ὅλου, εἰς ἣν, ὡς μικρὸν ἀντάλλαγμα, τρία τῆς Ἑταιρείας μέλη, ὁ κύριος Φαίδων Κουκουλῆς καὶ αἱ κυρίαι Ἀθηνᾶ Ταρσοῦλη καὶ Νίκη Περδικα ἔκαμον ἀνὰ μίαν διάλεξιν· αἱ τελευταῖαι μάλιστα καὶ ἐδημοσίευσαν ἐκτενῶς διὰ τοῦ τύπου τὰς ἐκ τῆς ἀλησμονήτου ἐκδρομῆς ἐντυπώσεις των.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ ἡ Ἑταιρεία καθήκον της θεωρεῖ νὰ ἐκφράσῃ καὶ ἀπὸ τοῦ χώρου τούτου τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας πρὸς τὸν τότε δῆμαρχον Ἡρακλείου κ. Μηνᾶν Γεωργιάδην, πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κρήτης κύριον Τιμόθεον, πρὸς τὸν Θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Ἀρκαδίας κύριον Βασίλειον, πρὸς τὸ προεδρεῖον καὶ τὰ μέλη τῆς Λέσχης ἐπιστημόνων Ἡρακλείου, πρὸς τὸν προϋστάμενον τῆς Τουριστικῆς ὑπηρεσίας Ἡρακλείου κ. Γ. Βοΐλαν, πρὸς τὸν μεταφράστην τοῦ Τουρκικοῦ Ἀρχείου κ. Σταυρινίδην, ὡς καὶ πρὸς τὸ κοινοτικὸν Συμβούλιον Ἀρχανῶν διὰ τὰς πολλαπλᾶς περιποιήσεις των πρὸς τοὺς ἐταίρους ἡμῶν κατὰ τὴν ἀλησμονήτου ταύτην ἐκδρομὴν των, πρὸς δὲ τὸν διευθυντὴν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Ἡρακλείου κ. Νικόλαον Πλάτωνα καὶ διὰ τὴν λαμπρὰν καὶ λίαν διδακτικὴν ἐρμηνείαν τῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ τε μουσείου καὶ τῆς Κνωσοῦ.

Καὶ ἐπειδὴ περὶ ἐκδρομῶν ὁ λόγος, λέγομεν ὅτι τὸ Δ. Συμβούλιον ἐνέργησε παρὰ τῷ Σφ. Ὑφυπουργεῖῳ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, ἵνα τοῦτο διευκολύνῃ ταύτας ὀρίζον ἐκάστοτε διὰ τοὺς ἐκδρομεῖς ἡμῶν ἐκπτώσεις, οἷας καὶ διὰ τὰ ἐκδρομικὰ σωματεῖα, εὐχαριστοῦμεν δὲ τὸν κ. Ὑφυπουργὸν εὐαρεσθηέντα νὰ ὑποσχεθῇ τὴν εὐμενῇ του ὑποστήριξιν.

Ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν ἐπιθυμοῦσα νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν ἀγαθὴν προσπάθειαν τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς καὶ μέλους τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν κ. Μιχαὴλ Μανούσκου περὶ ἐπεκτάσεως τῶν Βυζαντινῶν διαλέξεων καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ, προθύμως ὑποσχέθη τὴν ἑαυτῆς συμβολὴν διὰ τῶν μελῶν της εἰς τὴν ἣν προϋτίθετο οὗτος νὰ κάμῃ ἐν Πειραιεῖ μεγάλην σειρὰν διαλέξεων. Ὁ ἐκραγεὶς ὁμως ἐν τῷ μεταξὺ πόλεμος ἐματαιώσε τὸ σχέδιον τοῦτο ὡς ἄλλωστε καὶ τὴν ἐφετεινὴν σειρὰν τῶν ἰδικῶν μας διαλέξεων.

Ὡς καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτι, οὕτω καὶ ἐφέτος ἐτελέσθη τὸ ἐπὶ

τῇ ἀλώσει μνημόσυνον τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν 29ην Μαΐου ἐν τῇ παρὰ τὰ Μέγαρα ἱερᾷ μονῇ τοῦ ὁσίου Ἱεροθέου, ἔνθα οἱ ἑταῖροι ἡμῶν θερμὰς πρὸς τὸν Ὑψιστον ἀνέπεμψαν δεήσεις ὑπὲρ τῆς ψυχῆς Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συναγωνισαμένων καὶ πεσόντων.

Αἱ ἀνταλλαγαὶ τοῦ περιοδικοῦ ἡμῶν μὲ τὰ ξένα περιοδικὰ ἐξηκολούθησαν καὶ κατὰ τὸ 1940, ἐλάχισται ὅμως ὑπῆρξαν αἱ προσφοραὶ βιβλίων εἰς τὴν ἡμετέραν βιβλιοθήκην κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα.

Ἡ βιβλιοθήκη Μυστακίδου, τὴν ὁποίαν ἐπεσκέφθησαν καὶ ἐχρησιμοποίησαν ἐν τῷ μεταξὺ ἀρκετοὶ λόγιοι, ἐπλουτίσθη διὰ προσφορᾶς καὶ ἄλλων τινῶν βιβλίων παρὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀοιδίμου ἀνδρὸς κυρίου Ἀθανασίου Μυστακίδου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν νέων τακτικῶν μελῶν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν τῶν προηγουμένων ἐτῶν ὑπῆρξε, δυστυχῶς, μικρὸς, μετὰ ἰδιαίτερας δὲ χαρᾶς ἡ Ἑταιρεία κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα κατέταξεν εἰς τὰ ἐπίτιμα μέλη της τὸν γνωστὸν Βυζαντινολόγον, πατέρα Vitalien Laurent.

Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας συντόνους καταβάλων προσπάθειας πρὸς προαγωγὴν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑταιρείας κατῳρθῶσε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ψήφισιν γενναίων ὑπὲρ αὐτῆς ἐνισχύσεων ὑπὸ τε τοῦ Σου Ὑπουργείου τῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσας καὶ τοῦ Δήμου Πειραιῶς, αἵτινες ὅμως, δυστυχῶς, ἔνεκα τῆς παρεμπεισοῦσης κηρύξεως τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου, δὲν ἐγένετο δυνατόν, τοῦλάχιστον μέχρι σήμερον, ν' ἀναληφθῶσιν.

Ὁ πόλεμος ἐπίσης ὑπῆρξεν ἀφορμή, ἵνα μὴ ἐνεργηθῶσι κανονικῶς καὶ εἰς ἣν κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ἔκτασιν, αἱ συνδρομαὶ τῶν μελῶν, ὧν πολλὰ ἐστρατεύθησαν.

Κατὰ τᾶλλα αἱ ὑπόλοιποι εἰσπράξεις ἐνηργήθησαν κανονικῶς, τὰ δὲ λογιστικὰ τῆς Ἑταιρείας βιβλία, ὡς θὰ δηλώσῃ καὶ ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ, εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ὁποίας ἐτέθησαν ἅπαντα τὰ βιβλία, δικαιολογητικὰ καὶ λοιπὰ ἔγγραφα, ἐτηρήθησαν ἐν ἀπολύτῳ τάξει, χάρις εἰς τὸν ταμίαν ἡμῶν κ. Βασίλειον Λαμπίχην καὶ τὴν ἀξιέπαινον προσπάθειαν τοῦ κ. Θεοδώρου Γαλάνη.

Κατὰ ταῦτα αἱ ταμειακαὶ εἰσπράξεις κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1940 ἀνῆλθον ἐν συνόλῳ εἰς δραχμὰς 117.808, τὸ δὲ σύνολον τῶν πληρωμῶν συνεποσώθη εἰς δραχμὰς 141.358.

Τὰ ἔσοδα τῆς Ἑταιρείας ἐκ συνδρομῶν μελῶν, δωρεῶν, πωλίσσεως τόμων Ἑπετηρίδων κλπ. ἔφθασαν εἰς τὸ σύνολον δραχμ. 102.928.30, τὰ δὲ γενικὰ ἔξοδα τῆς διαχειρίσεως εἰς δραχμ. 54.459.50.

Ἐγένοντο αἱ σχετικαὶ ἀποσβέσεις καὶ παρέμεινεν ὑπόλοιπον τῆς με-

ρίδος «Κέρδη καὶ Ζημίαι» κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1940 Δρ. 142.081, ὅπερ μεταφέρεται εἰς νέαν χοῆσιν.

Τὰ ρευστὰ διαθέσιμα τῆς Ἑταιρείας μας εἰς μετρητὰ Ταμείου καὶ εἰς καταθέσεις μας παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἦσαν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1940 Δρ. 177.701.

Τοσαῦτα, φίλοι ἑταῖροι, τὰ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν κατὰ τὸ 1940 πεπραγμένα. Οἱ καιροὶ ὑπῆρξαν χαλεποί, ἅς ἐλπίσωμεν ὅμως ὅτι ἄμεινον ἔσσειτ' αὖριον, θεία συνάρσει καὶ χάρις εἰς τὰς νίκας τοῦ ἐνδόξου ἡμῶν στρατοῦ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Φ. ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΥΖΑΝ-
ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1 ΙΑΝΟΥΑ-

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		ΔΡΑΧ.
<i>Ταμείον</i>		
Μειρητά υπόλοιπον κατά την 31]12]1940		8.200.—
<i>Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.</i>		
Λ]σμός Καταθέσεων εἰς ὄψιν		
Ἑπόλοιπον κατά την 31]12]1940		169.501.—
<i>Χρεώγραφα.</i>		
Τὰ φυλασσόμενα παρὰ τῇ Ἐθν. Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος		1.430.—
<i>Ἑπετηρίδες.</i>		
Ἀξία διαθεσίμων σωμάτων Ἑπετηρίδων κλπ. Ἑταιρείας		
Βυζαντινῶν Σπουδῶν		360.000.—
<i>Λευκώματα.</i>		
Ἀξία Λευκωμάτων τῆς Ἑταιρείας		30.000.—
<i>Σήματα Ἑταιρείας.</i>		
Ἀξία διαθεσίμων Σημάτων (κονκάρδες)		350.—
<i>Ἐπιπλα Γραφείου</i>		5.000.—
<i>Βιβλιοθήκη.</i>		
Διάφορα Συγγράμματα (ὀνομαστικὴ ἀξία)		50.600.—
<i>Ὑλικά διάφορα.</i>		
Τσιγκογραφήματα (Clichés), πλάκες κλπ.		17 000.—
		642.081.—
ΕΞΟΔΑ (Δοῦναι)		ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ
<i>Γενικά ἔξοδα διαχειρίσεως.</i>		
Διάφορα ἔξοδα καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1940		46.119.50.—
<i>Προμήθειαι :</i> Ποσὰ πληρωθέντα δι' εἴσπρακτρα συνδρομῶν κλπ.		8.340.—
<i>Ἀποσβέσεις:</i> Μερικὴ ἀπόσβεσις ἐπὶ ἀξίας τοιχογραφημάτων κλπ.		2.840.—
Μερικὴ ἀπόσβεσις ἐπὶ ἀξίας Τόμων Ἑπετηρίδων		
συνυπολογιζομένης καὶ τῆς ἀξίας τῶν δωρηθέν-		
των εἰς διαφόρους . . . ,		40.000.—
Διαφορὰ ἐπὶ χρεωγράφων Ἑταιρείας		610.—
<i>Ἑπόλοιπον Λ]σμοῦ Κέρδη καὶ Ζημίαι εἰς Νέον</i>		142.081.—
		239.990.50

ΤΙΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΡΙΟΥ 1940 ΜΕΧΡΙ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1940

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	ΔΡΑΧ.
<i>Κεφάλαιον.</i>	
Τὸ σχηματισθέν κεφάλαιον ὡς οἱ προηγούμενοι Ἱσολογισμοὶ	500.000.—
<i>Κέρδη καὶ Ζημίας.</i>	
Ὑπόλοιπον ἀφιέμενον εἰς νέον	142.081.—
	642.081.—
“ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ,, ΕΣΟΔΑ (Λαβεῖν)	
Εἰσπράξεις ἐκ Συνδρομῶν	29.760.—
» » Δωρεῶν	51.237.—
Τόκοι ἐκ καταθέσεων κλπ.	3.863.30
Διαφοραὶ ἐκ πωλήσεων τόμων Ἑπετηρίδων κλπ.	18 068.—
Ὑπόλοιπον προηγούμενης χρήσεως 1939	137.062.20
	239.990.50

Ἀθῆναι τῇ 30 Ἰανουαρίου 1941

Ὁ Ταμίας

ΒΑΣ. Π. ΔΑΜΠΙΚΗΣ

Ὁ ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ

Θ. Γ. ΓΑΛΑΝΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Οἱ κ. Γ. Στυλιανόπουλος καὶ Σπ. Βαρδάκις ἀποτελοῦντες τὴν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 25 καὶ ἀπὸ 3ης Μαρτίου 1940 πράξεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ὁρισθεῖσαν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ἑταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν, συνελθόντες τὴν 22αν τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1941 εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λεμησοῦ ἀριθ. 12 οἰκίαν τοῦ κ. Φ. Κουκουλέ, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀνεγνώσαμεν πάσας τὰς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 22295 ἔτους 1939, ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας παρεχομένης ὁδηγίας περὶ ἀπολογισμῶν σωματείων, προέβημεν εἰς τὸν ἑλεγχον τῆς ὅλης δρασεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ὡς ἄνω Ἑταιρείας τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους (1 Ἰανουαρίου 1940 μέχρι 31 Δεκεμβρίου ἰδίου ἔτους) ὡς αὕτη προκρίπτει ἐκ τῶν βιβλίων, ἀρχείων, διαχειριστικῶν στοιχείων καὶ λοιπῶν πληροφοριῶν τοῦ Δ. Σ. καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἑταιρείας, ἐξ οὗ ἐλέγχου διεπιστώσαμεν τὰ ὡς κάτωθι ἐκτιθεμένα. Ὅτι ἡ δρᾶσις τῆς Ἑταιρείας ὑπῆρξε κατὰ πάντα νόμιμος, ὅτι αἱ συνεδροῖαι τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐγένοντο κανονικῶς, συζητηθέντων ἐν αὐταῖς διαφορῶν ἐπιστημονικῶν ζητημάτων ἀφορώντων εἰς τὴν προαγωγὴν παρ' ἡμῖν τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν καὶ ὅτι ἡ Ἑταιρεία διεφώτισε μέγα μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ διὰ τῶν ἐκλαϊκευτικῶν διαλέξεων καὶ τῆς ἐπισκέψεως διαφορῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα Βυζαντινῶν μνημείων.

Ὡς πρὸς τὰ οἰκονομικὰ παρατηροῦμεν τὰ ἐξῆς· ὅτι πάντα τὰ βιβλία τῆς Ἑταιρείας ὡς καὶ τὰ δικαιολογητικὰ εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσίν μας, ἐκ δὲ τοῦ διενεργηθέντος ἐλέγχου διεπιστώθη ἡ ἀκριβὴς τήρησις τῶν λογιστικῶν βιβλίων, ἡ πιστὴ ἐγγραφὴ τῶν τε εἰσπράξεων καὶ τῶν πληρωμῶν καθὼς καὶ τὸ ἔγκυρον τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν. Ἐκ τῶν διαφορῶν ἐλεγχθεῖσων ἐγγραφῶν τῶν ἐπισήμων βιβλίων προέκυψαν τὰ ἀκόλουθα ἀποτελέσματα.

Α'. Ταμειακὸν μέρος

Αἱ διαφοροὶ εἰσπράξεις μετὰ τοῦ ἐκ δραχμῶν 31.750 ὑπολοίπου τῆς προηγουμένης χρήσεως καὶ ἀναλήψεως ἐκ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς δραχμῶν 30.000, ἐκ τῶν παρ' αὐτῇ καταθέσεών μας, ἀνῆλθον ἐν συνόλῳ εἰς δραχμ. 149.558, αἱ δὲ παντοῖαι πληρωμαὶ ἐκδόσεως Ἑπετηρίδος καὶ γε-

νικῶν ἐξόδων, ἔφθασαν εἰς τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν δραχμῶν 141.358 μὲ πλεονάζον ὑπόλοιπον ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας μας διὰ τὸ νέον ἔτος 1941 ἐκ δραχμῶν 8.200.

Β'. Περιουσιακὸν μέρος.

Ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρείας μας συμπεριλαμβάνουσα τὰ διαθέσιμα σώματα Ἑπετηρίδων, σημάτων, συγγραμμάτων, ἐπίπλων κλπ. καθὼς καὶ τῶν μετρητῶν καὶ χρεωγράφων παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ ἐκ δραχμῶν 170.931 καὶ τοῦ ἐν τῷ ταμείῳ μας προμνησθέντος ὑπολοίπου ἐκ δραχμ. 8.200, ἐξικνεῖται εἰς τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν δραχμῶν 642.081, ἐξ ὧν δραχμαὶ 500.000 παρέμειναν ὡς σχηματισθὲν κεφάλαιον μέχρι τῆς 31/12/1940 καὶ δραχμαὶ 142.081 ἀφέθησαν διὰ πιστωτικὸν ὑπόλοιπον τῆς ἐπομένης χρήσεως ἔτους 1941. Προτείνομεν ὅθεν τὴν ἔγκρισιν τοῦ μὲ τὰ ἀνωτέρω ἀποτελέσματα συνταχθέντος Γενικοῦ Ἱσολογισμοῦ τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν τοῦ λήξαντος ἔτους 1940 καὶ ἐξαιτούμεθα τὴν κατὰ τὸν Νόμον ἀπαλλαγὴν ἡμῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22ᾳ Φεβρουαρίου 1941

Οἱ ἐλεγκταὶ

Γ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΠ. ΒΑΡΛΑΚΗΣ